

اجرای مشترک کیهان کلهر و «یویوما»

کیهان کلهر (نوازنده سرشناس کمانچه) و یویوما (نوازنده نامی ویولنسل آمریکایی چینی تبار) به همراه orchestra of americas (یک ارکستر سمفونیک برنده جایزه گرمی لاتین است که نوازندگان آن از ۱۸ تا ۳۰ سال سن دارند)

نمایش فیلم «خانه دوست کجاست؟» در موزه هنرهای معاصر

فیلم «خانه دوست کجاست؟» به کارگردانی عباس کیارستمی در سینماتک موزه هنرهای معاصر تهران به نمایش درمی آید.

گلاره عباسی و سروش صحت در «بی بدن»

نخستین تصاویر از گلاره عباسی و سروش صحت با پایان فیلمبرداری «بی بدن»، منتشر شد.

جورج کلونی کارگردانی را بیشتر از بازیگری دوست دارد

چهره مشهور برنده اسکار به تازگی در مصاحبه با اسکای نیوز درباره آخرین پروژه کارگردانی خود یعنی فیلم «پسران در قایق» صحبت کرده و گفته از کارگردانی بیشتر از بازیگری لذت می برد.

برای فیلم «اوپتهایم»؛

کریستوفر نولان پیشگام ساندنس شد

کریستوفر نولان با دریافت جایزه «پیشگام» از جشنواره ساندنس برای فیلم «وپتهایم» از این یاد کرد که چگونه ۲۳ سال پیش هیچ کس فیلم «ممنتو» را نمی خواست.

همکاری عاطفه رضوی با «زیر پوست شهر»

به بهانه پرداخت سینمایی از سیلاب سال ۱۳۹۸ در خوزستان؛

از سیل سال‌های تنهایی

و از نوعی پیوستگی قابل توجیه برخوردار می‌گشت.

از این‌ها که بگذریم، به نخستین روایت فیلم می‌رسیم: سیل سال ۱۳۹۷ استان گیلستان. مادر و دختری روی پلکان مقابل منزلشان نشست‌اند و با یاد پدر خانواده که در قایقش در سیل غرق شده با هم واگویی می‌کنند و می‌گیرند.

محمد احسانی که فیلمش را با نوعی دلبستگی مردم‌نگارانه — تأکید بر گویش محلی در تمام قسمت‌ها، استفاده‌ی به جا از آیین‌هایی چون مویه به حضور بخشی ترکمن، موسیقی سوگوارِ لری در لباس محلی، پوشش و موسیقی هم‌میهنان عرب زبان ما همراه با ساز و موسیقی مخصوصشان و ... — ساخته است، خرافات انتساب سیل به خشم خداوند را با ترانه‌ی یک بخشی ترکمن تصحیح کرده و منشاء وقوع سیل را علاوه بر سوء مدیریت، ناشی از غضب رود می‌داند، چرا که ما انسان‌ها نه به او و نه به طبیعت، به هیچ‌کدام احترام نگذاشته‌ایم. احسانی در عین تصریح به سوء مدیریت، به طور غیر مستقیم، وقوع سیل و عدم توانایی در کنترل آن را ناشی از تخریبی زیست‌محیطی اعلام می‌کند.

سیاهی به چادر زنها تعلق دارد. سه زن را می‌بینیم در کنار رودی مویه می‌خوانند، مویه که نوعی سوگ‌آواست در کنار رود که نماد زندگی است و از دیرباز در ادبیات ما هموار به کار گرفته شده است. در پیوستگی با عنوان‌بندی فیلم و رگه‌ی نور روی چادر سیاه زنان مویه خوان، همچنان از تکرار و پیوستگی موتیف مرگ و زندگی حکایت داشته و شروعی جذاب برای فیلم تدارک دیده است. شروعی که باید از آن همچون مقدمه‌ای دیداری یاد کرد که از تقابل مرگ و زندگی حکایت دارد. رشته‌ای که سه بخش متفاوت فیلم را به هم می‌پیوندد. می‌گویم بخش، چرا که تقسیم‌بندی روایت فیلم، بر مبنای جغرافیایی استوار است و برخلاف انتظار بیننده که منتظر است پس از مویه‌های لری، بخش سیل لرستان به تماشا گذاشته شود، شاهد آن هستیم که سیل سال ۹۷ استان گلستان پخش می‌شود. امری که بر خلاف انتظار بیننده است. شاید اگر احسانی با استفاده از یک نقطه گذاری تصویری ساده در تدوین، آن را در ساختار فیلم به صورت یک مقدمه جاسازی می‌کرد، با توجه به وجه نمادینش به خط مشترک هر سه قسمت بدل شده

تاریخی و مردم‌شناسی متمرکز بود؛ و دوره‌ی دوم که با رویکردی اجتماعی، مسائل زیست محیطی را مورد توجه قرار می‌دهد. احسانی در «آب ما را خواهد برد» به روایت قربانیان سیل سال ۱۳۹۸ می‌پردازد. سیلی که در سه استان شمالی، مرکزی و جنوبی ایران اتفاق افتاد و خسارت‌های جانی و مالی بسیاری بر جا گذاشت. راویان اصلی فیلم سه زن هستند که مانند دیگران به حال خود رها شده و از مسبین این سیل شکایت دارند. گزینش سه زن به عنوان سه راوی مظلوم و در عین حال معترض، با توجه به این که زن در فرهنگ کشاورزی نماد زمین نیز هست، را می‌توان به تمام سرزمین ایران تعمیم داد. فیلم با صدای مویه خوانی لری زنان، که عنوان‌بندی فیلم را همراه می‌کند. شروع می‌شود. نوشته‌های سفید بر متنی سیاه را می‌توان نشانه‌ای از بود و نبود گرفت. هستی و نیستی. مرگ و زندگی. نخستین تصویر فیلم هم در تداوم و هماهنگ با همین نشانه است. تصویری مجرد از متنی سیاه با رگه‌ای از نور که تکرار همان مفهوم هستی و نیستی است. کمی که می‌گذرد و دوربین عقب می‌کشد در می‌یابیم

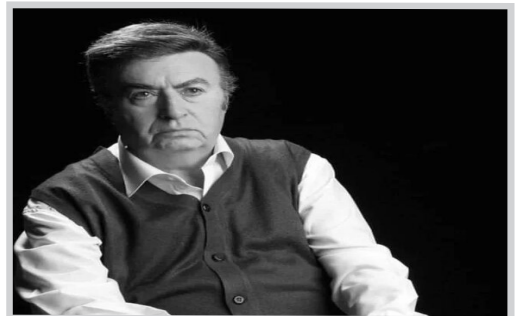
هشدار برای بازسازی صدای ناصر طهماسب با هوش مصنوعی

نیمه‌خصوصی و خصوصی، استودیوهای ضبط و صداگذاری و کلیه مراجع و مراکزی که به این فعالیت اشتغال دارند و در این یادداشت به آنها اشاره نشده باشد و از قلم افتاده باشند، به هیچ عنوان مجاز به استفاده از صدای «ناصر طهماسب» که با استفاده از ابزارهای هوش مصنوعی مجدداً بازسازی و یا ساخته و پرداخته شده باشد نبوده، نیستند و نخواهند بود. همچنین ذکر این نکته ضرورت دارد که علیرغم درخواست‌های متعدد در خصوص استفاده از صدای ایشان در زمان حیات با استفاده از تکنولوژی فوق مطرح و درخواست شده بود ولی هیچ‌گاه مورد تأیید ایشان قرار نگرفت. لذا مجدداً تأکید می‌شود که هیچ‌گونه توافقی نه کتبا و نه شفاهاً از این

فرزند ناصر طهماسب نسبت به بازسازی صدای ناصر طهماسب با هوش مصنوعی هشدار داد. در اطلاعیه‌ای که در صفحه رسمی انجمن گویندگان گفتار فیلم در فضای مجازی از سوی کیومرث طهماسب _ فرزند ناصر طهماسب _ منتشر شده، نسبت به بازسازی صدای ناصر طهماسب با هوش مصنوعی هشدار داده شده و عنوان شده در صورت استفاده غیر قانونی از این صدا، از طریق مجاری قانونی مورد پیگیری قانونی قرار خواهد گرفت. در متن این اطلاعیه تأکید شده است: «با توجه به توسعه هوش مصنوعی AI در زمینه صداسازی و صدا گذاری، کلیه اشخاص حقوقی و حقیقی از جمله سازمان‌های دولتی، نیمه دولتی، شرکت‌های

فیلم در قسمت دوم به سیل استان لرستان و در قسمت سوم به سیل استان خوزستان که دو هفته بعد از سیل استان لرستان در فروردین ماه ۹۸ رخ می‌دهد می‌پردازد. اگر چه ساختار فیلم بر اساس مشاهدات بازماندگان سیل و خانواده‌های قربانیان آن، با نگاهی مستقیم و رو به دوربین شکل گرفته، و می‌رود که به ساختاری گزارشی نزدیک شود، لیکن دخالت‌های احسانی در بازنمایی واقعیت از یک سو، انتقال عواطف و احساسات خانواده‌هایی که عزیزان خود را از دست داده یا متحمل ضرر و زیان‌های سنگینی شده‌اند، از دیگر سو جنبه‌های غیرانسانی‌ای این فاجعه را در خود ثبت می‌کند. به عنوان نمونه می‌توان به شهادت مرد لرستانی اشاره کرد که از ساعت سه بامداد شبی می‌گوید که چند نفر با چند وانت و با لباس بسیجی به سرقت اموال مردم سیل‌زده آمده‌اند یا توسل به خشونت نیروهای ستاد بحران در برچیدن چادرهای سیل‌زده‌گان به این بهانه که بازتاب رسانه‌ای چادرهای شما مایه آبروریزی ما شده است.

احسانی در فیلمش واقعیات اجتماعی سیل و حاشیه‌های غیرانسانی آن را چه در حوزه سوء مدیریت بحران و پیشگیری و چه در تلاش دست تنها و همیارانه‌ی مردم در مهار سیل (که از دیدنی ترین صحنه‌های فیلم بدل شده است)، چشم‌اندازی روشن و واضح از رخداد‌های سیل این سال‌ها به دست می‌دهد که همچون اسنادی گرانبها از حیات اجتماعی یک ملت در روزگار دشوار باید در حافظه‌ی جمعی و تاریخی ما ثبت شود. مایلم این نوشته را با اشاره به لحظه‌هایی شاعرانه از فیلم پایان برم، لحظه‌هایی که همچون لایت موتیفی در فیلم تکرار شده و رها شدن مردم دست تنها را درمواجهه با سیل به نمایش می‌گذارد: در طول فیلم و بینابین شاهد عبور زنی تک و تنها در خط افق هستیم. بادی که در دامنش پیچیده خبر از آشوبی بیرونی دارد؛ ولی او استوار و محکم طول کادر را طی کرده و همانطور که وارد شده بود، از کادر خارج می‌شود.

هارولد لوید، جک نیکلسون، جیمز استوارت، کری گرانت، همفری بوگارت، هنری فوندا، استیو مک کوئین، گری کوپر، جین هکمن، آنتونی پرکینز، پیت سرلز، دیوید جانسن، کوین اسپیسی، ایان ریچاردسون و ... بود. او افزون بر گویندگی نقش‌های اول، در فیلم‌های سینمایی و مجموعه‌های تلویزیونی زیادی به عنوان مدیر دوبلاژ و سرپرست گویندگان فعالیت داشته است.